

Sygn. akt III Ns 49/19

POSTANOWIENIE

Dnia 16 maja 2019 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie III Wydział Cywilny

w składzie :

Przewodniczący: SSR del. Ewa Suhecka – Bartnik

Protokolant: sekretarz sądowy Aneta Pacewicz

po rozpoznaniu w dniu 16 maja 2019r. w Warszawie na rozprawie

sprawy z wniosku A. Z. (1)

z udziałem D. R.

w sprawie o wydanie orzeczenia w trybie art. 111 ustawy z dnia 05 stycznia 2011 r. Kodeks wyborczy

postanawia:

oddalić wniosek.

SSR del. Ewa Suhecka - Bartnik

Sygn. akt III Ns 49/19

UZASADNIENIE

We wniosku z dnia 15 maja 2019 roku A. Z. (1) złożonym w trybie w trybie art. 111 § 1 Kodeksu Wyborczego wniosła o:

1) ***nakazanie Uczestnikowi D. R. sprostowania nieprawdziwych informacji, jakoby A. Z. (1) była (...), poprzez nakazanie opublikowania sprostowania o następującej treści:***

„W dniu 11 maja 2019 r. o godzinie 23:39 opublikowałem na portalu „(..).com” nieprawdziwą informację, jakoby A. Z. (1) - kandydatka Komitetu Wyborczego (...) w wyborach do Parlamentu Europejskiego - była (...). W rzeczywistości A. Z. (1) jest (...).”

- na profilu o nazwie D.prowadzonym na portalu (...).com,
- bez zastosowania jakichkolwiek zabiegów utrudniających odwiedzającym profil zapoznanie się z treścią sprostowania,
- bez zastosowania jakichkolwiek zabiegów umniejszających rangę lub znaczenie sprostowania, w tym także bez opatrzenia sprostowania jakimikolwiek dodatkowymi dopowiedzeniami lub komentarzami,
- w terminie nie późniejszym niż 24 godziny od wydania przez Sąd postanowienia,
- przez okres do dnia 26 maja 2019 roku włącznie.

2) Zakazanie Uczestnikowi rozpowszechniania nieprawdziwych informacji, jakoby A. Z. (1) była (...).

3) Nakazanie Uczestnikowi wpłacenia kwoty 10 000 zł na rzecz (...)(KRS: (...)),

4) Zasądzenie od Uczestnika, na rzecz Wnioskodawcy, kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm prawem przepisanych - na podstawie art. 520 § 2 KPC.

W uzasadnieniu wniosku wskazała, że w dniu 11 maja 2019 r. o godzinie 23:39 D. R. opublikował na portalu „(...)com” nieprawdziwą informację, jakoby A. Z. (1) - kandydatka Komitetu Wyborczego (...) w wyborach do Parlamentu Europejskiego - była (...), co poprzedził wskazaniem o treści „ (...)”, po czym zamieścił grafikę zawierającą imiona i nazwiska ośmiu osób związanych z partią polityczną (...), przy każdym z nich zamieszczając informacje o ich stanie cywilnym. Na ósmej pozycji spośród wymienionych osób znalazła się A. Z. (1), a wiadomość o niej otrzymała następującą treść: „A. Z.- (...)”. Podniosła, że D. R. jest kandydatem Koalicyjnego Komitetu Wyborczego Koalicja (...) .N Zieloni w wyborach do Parlamentu Europejskiego. A. Z. (1) jest natomiast kandydatem Komitetu Wyborczego (...) w wyborach do Parlamentu Europejskiego. Wskazała, że nie jest ona (...). Z aktualnego odpisu aktu małżeństwa wynika, że pozostaje w związku małżeńskim. Co więcej, jest to jedyny związek małżeński, w jakim kiedykolwiek pozostawała.

Jako podstawę prawną wniosku wskazała art. 111 i 105 ustawy kodeks wyborczy. Podniosła, że z definicji agitacji wyborczej wskazanej w art. 105 § 1 Kodeksu wyborczego wynika, iż obejmuje ona publicznie nakłanianie lub zachęcanie do głosowania w określony sposób lub do głosowania na kandydata określonego komitetu wyborczego - bez ograniczenia podmiotowego. Tym samym działaniem w ramach agitacji wyborczej jest działanie każdej osoby, a nie wyłącznie komitetu wyborczego albo kandydata, które spełnia znamię publiczności działania, jest dokonywane w okresie prowadzonej kampanii wyborczej, dotyczy osoby kandydującej, pozostaje w związku z faktem kandydowania tej osoby i jest podejmowane z zamiarem wpływu na zachowania wyborców.

Formułowanie, w okresie kampanii wyborczej, twierdzeń, jakoby kandydatka partii politycznej, która chce być utożsamiana jako partia wspierająca rodzinę (fakt notoryjny), była rozwódką, w sposób oczywisty ma na celu:

- a) przedstawienie tej kandydatki jako niewiarygodnej
- b) zakwestionowanie wiarygodności partii, której członkowie postępują wbrew hasłom, które ich partia niesie na sztandarach;
- c) wykazanie obłudy kandydatki - która postępuje wbrew idei/programowi politycznemu, który głosi, poprzez już samą przynależność do określonej partii politycznej

- a tym samym ma na celu zniechęcenie do głosowania tak na tę konkretną kandydatkę, jak i na kandydatów tej konkretnej partii politycznej w ogóle.

Zdaniem uczestniczki nie sposób doszukać się przypadkowości w zachowaniu Uczestnika. Przeciwnie - wypowiedź w sposób oczywisty miała na celu zdyskredytowanie Wnioskodawczyni. Uczestnik bowiem nieprawdziwą informację opatrzył komentarzem o treści: „(...)”. Przekaz jest zatem jednoznaczny: „ONI są niewiarygodni, zakłamani, dwulicowi. Nie ufajcie im”. Uczestnika podniosła, że obrona rodziny jest jednym z kluczowych elementów programu wyborczego PiS w wyborach do Parlamentu Europejskiego. Pośród dwunastu punktów „Deklaracji Europejskiej Prawa i Sprawiedliwości” na drugim miejscu sformułowano hasło „Europa Rodziny”. Co więcej, obronę i wspieranie rodzin PiS stawia jako jeden z podstawowych punktów swojej działalności. Fakty te są w ocenie Wnioskodawczyni faktami notoryjnymi, z ostrożności sformułowano również odpowiednie wnioski dowodowe.

Zarzucanie kandydatce PiS, że postępuje wbrew programowi wyborczemu swojej partii, w najgorętszym okresie kampanii wyborczej, nie może być uznane za przypadkowe.

Wnioskodawczyni podniosła, że nie ma znaczenia, czy Uczestnik sam stworzył grafikę zawierającą informację, jakoby Wnioskodawczyni była (...), czy jedynie udostępnił wypowiedź kogoś innego, opatrując ją własnym komentarzem „(...)”. Każdy bowiem osobiście odpowiada za swoje działanie - dalsze rozpowszechnianie cudzych wypowiedzi nie zwalnia od odpowiedzialności osoby, która takiego rozpowszechniania się dopuszcza.

Mając na uwadze powyższe, jak również fakt, że przepis art. 111 Kodeksu wyborczego ma na celu ochronę opinii publicznej przed rozpowszechnianiem informacji nieprawdziwych, a więc ma na względzie przede wszystkim dobro publiczne, bowiem to na podstawie faktów a nie wyrażanych ocen wyborcy powinni wyrabiać sobie własne zdanie, co zaowocuje w akcie głosowania, wniosek zasługuje na uwzględnienie.

/wniosek o wydanie orzeczenia w trybie wyborczym k. 2-30)

Na rozprawie w dniu 16 maja 2019 roku Pełnomocnik wnioskodawczyni ostatecznie w całości poparł wniosek w zakresie wszystkich zawartych w nim żądań, cofając uprzednio złożone oświadczenie o cofnięciu wniosku w części - co do żądania z punktu 1. W zakresie roszczenia majątkowego dodatkowo wskazał, że informacja na portalu (...) ma ogromny zasięg, została podana dalej ok. 300 razy i ma ok. 900 polubień. Podniósł, iż czynność dokonana przez uczestnika nie stanowi w całości uwzględnienia wniosku, bowiem uczestnik mógłby wskazany wpis z portalu usunąć a wniosek dotyczył publikacji do 26 maja 2019 roku. Podał, że nic nie stoi na przeszkodzie, by uwzględnić roszczenie wobec zachowania i stanowiska uczestnika. Działanie uczestnika podjęte zostało przed rozstrzygnięciem sprawy. Zobowiązanie się uczestnika co do utrzymywania wpisu do 26 maja 2019 roku, mając na uwadze końcówkę kampanii, wnioskodawczyni uznała za niewystarczające.

Uczestnik D. R. na rozprawie wniósł o oddalenie wniosku w całości wobec faktu, iż w dniu dzisiejszym – 16 maja 2019 roku niezwłocznie po otrzymaniu odpisu wniosku i wezwania na rozprawę dokonał sprostowania o żądanej treści na swoim profilu na portalu (...). Uczestnik nie podważał okoliczności faktycznych zawartych we wniosku, w tym stanu cywilnego wnioskodawczyni. Podał zaś, że padł ofiarą fakenews- wpis ten funkcjonował wcześniej w przestrzeni publicznej. Wskazał, że kwestionowany wpis został przez uczestnika usunięty. Oświadczył nadto, że na wpis D. R. nie powoływały się inne media, jego zasięg ograniczył się do portalu (...). Oświadczył, że w ramach ugody uczestnik jest w stanie zobowiązać się do tego, iż sprostowanie to nie zostanie usunięte do 26 maja, co stanowiłoby również wykonanie pkt 2 wniosku. Wskazał, iż uwzględnić należy, iż wpis ten funkcjonował przez pięć dni, a żądanie publikacji do 26 maja 2019 roku jest dużo dłuższe. Podniósł wreszcie, iż nie było żadnej winy umyślnej uczestnika w zamieszczeniu wpisu, była to nieprawdziwa informacja, która wcześniej funkcjonowała w Internecie. Zachowanie uczestnika było najlepsze z możliwych w takiej sytuacji.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

A. Z. (1) jest kandydatem w wyborach do Parlamentu Europejskiego z Komitetu Wyborczego (...) z Okręgu Wyborczego nr (...).

/protokół rejestracji listy kandydatów na posłów do Parlamentu Europejskiego k.20-25, komunikat k. 2530/.

W Deklaracji (...) jako drugi punkt wskazano postulat (...).

/deklaracja k. 17-17a/

D. R. jest kandydatem Koalicyjnego Komitetu Wyborczego Koalicja Europejska (...) w Wyborach do Parlamentu Europejskiego.

/okoliczność niesporna/

Datę wyborów wyznaczono na niedzielę dnia 26 maja 2019 r. Kampania wyborcza obejmuje okres od dnia 25 lutego 2019 roku do dnia 24 maja 2019 r.

/fakty powszechnie znane/

D. R. w dniu 11 maja 2019 roku o godzinie 23.39 opublikował na portalu „(...)com” na swoim profilu o nazwie D. R. wpis o treści „(...)”, po czym zamieścił listę zawierającą pierwsze litery imion i nazwiska ośmiu osób ze wskazaniem na stan cywilny każdej z tych osób. Pod ostatnią pozycją na liście figurował wpis o treści „A. Z.- (...)”

/rzut tweetu- printscreen w aktach sprawy k. 57 /

E. Z. pozostaje nieprzerwanie w związku małżeńskim, który zawarła w dniu 23 kwietnia 1988 roku. Związek małżeński zawarła jako panna.

/odpis zupełny aktu małżeństwa k. 18-19/

W dniu 16 maja 2019 roku D. R. o godzinie 9.45 odebrał wezwanie na rozprawę w niniejszej sprawie wraz z odpisem wniosku

/zwrotne potwierdzenie odbioru k. 63/

W dniu 16 maja 2019 roku o godzinie 9.53 D. R. opublikował na portalu (...) na swoim profilu o nazwie D. R. wpis o treści „W dniu 11 maja 2019 r. o godzinie 23:39 opublikowałem na portalu „(...)com” nieprawdziwą informację, jakoby A. Z. (1) - kandydatka Komitetu Wyborczego (...) w wyborach do Parlamentu Europejskiego - była (...). W rzeczywistości A. Z. (1) jest (...)” Jednocześnie wpis z dnia 11 maja 2019 roku z godziny 23:39 wyżej wskazany został usunięty z profilu D. R. na portalu (...).

/printscreen wpisu złożony na rozprawie w dniu 16 maja 2019 roku, wpisy na portalu (...) – wejście na portal na rozprawie w dniu 16 maja 2019 roku (...) istniejące w dniu 16 maja 2019 roku oględziny na rozprawie/

Stan faktyczny w powyższym kształcie Sąd ustalił na podstawie złożonych do akt sprawy dokumentów oraz wydruków, których wiarygodność i prawdziwość nie budziła wątpliwości Sądu. Sąd oparł się również na dowodzie z oględzin wpisów na profilu D. R. na portalu (...) przeprowadzonych na rozprawie w dniu 16 maja 2019 roku z udziałem pełnomocników wnioskodawczyni i uczestnika.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie wyborczym nie zasługiwał na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 111 § 1 kodeksu wyborczego, jeżeli rozpowszechniane, w tym również w prasie w rozumieniu ustawy z dnia 26 stycznia 1984 r. - Prawo prasowe, materiały wyborcze, w szczególności plakaty, ulotki i hasła, a także wypowiedzi lub inne formy prowadzonej agitacji wyborczej, zawierają informacje nieprawdziwe, kandydat lub pełnomocnik wyborczy zainteresowanego komitetu wyborczego ma prawo wnieść do sądu okręgowego wniosek o wydanie orzeczenia:

- 1) zakazu rozpowszechniania takich informacji;
- 2) przepadku materiałów wyborczych zawierających takie informacje;
- 3) nakazania sprostowania takich informacji;
- 4) nakazania publikacji odpowiedzi na stwierdzenia naruszające dobra osobiste;
- 5) nakazania przeproszenia osoby, której dobra osobiste zostały naruszone;
- 6) nakazania uczestnikowi postępowania wpłacenia kwoty do 100 000 złotych na rzecz organizacji pożytku publicznego.

Niewątpliwie wnioskodawczyni posiadała legitymację czynną w niniejszej sprawie jako kandydat do Parlamentu Europejskiego i podmiot którego imiennie dotyczył wpis dokonany przez uczestnika na portalu „(...)com”, którego printscreen znajduje się w aktach sprawy.

Przedmiotem ochrony analizowanego przepisu w wymiarze indywidualnym jest ochrona konkretnego kandydata w nadchodzących wyborach przed rozpowszechnianiem informacji nieprawdziwych, w wymiarze szerokim służy on zapewnieniu wysokiego standardu ochrony wyborców przez zagwarantowanie im tak proceduralnej, jak i materialnej wolności wyboru. (v. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 kwietnia 2001 r., I CZ 25/01, K. Drozdowicz, Przeprosiny za naruszenie dóbr osobistych w toku kampanii wyborczej w oparciu o art. 111 Kodeksu wyborczego, Legalis)

Materiałem wyborczym jest przy tym każdy pochodzący od komitetu wyborczego upubliczniony i utrwalony przekaz informacji mający związek z zarządzonymi wyborami. Materiały wyborcze powinny zawierać wyraźne oznaczenie komitetu wyborczego od którego pochodzą (art. 109 § 1 i 2 kodeksu wyborczego). Pojęcie materiałów wyborczych zostało określone w sposób niewyczerpujący. Do materiałów wyborczych należy zakwalifikować także billboardy oraz wszelkie napisy, informacje, komunikaty, apele zawierające treści mające związek z trwającą kampanią wyborczą, których celem jest wywarcie wpływu na wynik głosowania (v. postanowienie Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 6 września 2012 r. I ACz 1253/12).

Stosownie zaś do treści art. 105 § 1 kodeksu wyborczego agitacją wyborczą jest publiczne nakłanianie lub zachęcanie do głosowania w określony sposób, w tym w szczególności do głosowania na kandydata określonego komitetu wyborczego. W efekcie prowadzona może ona być nie tylko za pomocą materiałów wyborczych, ale również, co wynika z treści art. 105 kodeksu wyborczego przez każdy inny podmiot i w każdy inny sposób, mogąc mieć wpływ na wynik wyborów. Zgodnie przy tym z § 2 powołanego przepisu agitację wyborczą można prowadzić od dnia przyjęcia przez właściwy organ zawiadomienia o utworzeniu komitetu wyborczego na zasadach, w formach i w miejscach, określonych przepisami kodeksu.

Podkreślić należało zatem, iż agitację wyborczą może prowadzić każdy komitet wyborczy i każdy wyborca, w tym zbierać podpisy popierające zgłoszenia kandydatów po uzyskaniu pisemnej zgody pełnomocnika wyborczego (art. 106 § 1 kodeksu wyborczego). Publiczny charakter nakłaniania należy rozumieć zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego, według którego „znamię publiczności (...) zachodzi wtedy, gdy rzecz dzieje się w miejscu ogólnie dostępnym dla nieokreślonych indywidualnie osób w warunkach możliwości bezpośredniego powzięcia wiadomości przez te osoby” (por. wyrok z dnia 18 lutego 1947 r. K 2251/46, PiP 1948, Nr 2, s. 149 i B. Banaszak, Kodeks wyborczy. Komentarz, Warszawa 2015).

W realiach przedmiotowej sprawy Sąd uznał, że uczestnik postępowania D. R. poprzez publikację spornego wpisu - informacji dotyczącej stanu cywilnego A. Z. (1), to jest iż jest ona (...), z poprzedzającym ją komentarzem brzmiącym „(...)” prowadził agitację wyborczą w rozumieniu art. 105 kodeksu wyborczego, wpis ten bowiem mógł dotrzeć do wyborców jako odbiorców tego wpisu.

Uwzględniając treść wpisu prezentującą dane osobowe wnioskodawczyni będącej kandydatką do Parlamentu Europejskiego z Komitetu Wyborczego (...) z cytowanym wyżej komentarzem oraz mając na uwadze choćby Deklarację Europejską (...), gdzie jako drugi punkt zawarto postulat (...), uznać należało że wpis uczestnika zamieszczony został w związku z trwającą kampanią wyborczą. Poprzez bowiem sugerowanie, jak należało odczytać treść wpisu, hipokryzji wskazanych na liście kandydatów, w tym uczestniczki, rozdziwisku między głoszonym przez nich hasłem, chronionym dobrem w postaci rodziny a życiem prywatnym, wpis miał na celu wpłynięcie na wynik głosowania. (v. postanowienie Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 06 września 2012 r., IACZ 1253/12, postanowienie Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 04 listopada 2014 r., I ACz 1659/14).

Opublikowanie informacji o kandydacie A. Z. (1) stanowiło zatem tzw. kampanię negatywną mającą na celu zdyskredytowanie tego kandydata w oczach wyborców, a zatem miało zniechęcić ich do oddania swojego głosu na wnioskodawczynię, a zatem mogło wpłynąć na wynik wyborów.

Jak wspomniano we wcześniejszych rozważaniach możliwość dochodzenia roszczeń z art. 111 § 1 kodeksu wyborczego uzależniona jest od okoliczności rozpowszechnienia nieprawdziwych informacji za pomocą materiałów wyborczych lub innego rodzaju agitacji wyborczej.

W niniejszej sprawie D. R. co niesporne zamieścił publicznie dostępną nieprawdziwą informację, że A. Z. (1) jest (...) z komentarzem o negatywnym wydźwięku. Wnioskodawczyni wykazała w toku niniejszego postępowania nieprawdziwość tego faktu poprzez złożenie odpisu zupełnego aktu małżeństwa, z którego wynika, iż pozostaje od 1988 roku do chwili obecnej w związku małżeńskim, czego uczestnik nie kwestionował.

Stwierdzenie rozpowszechnienia nieprawdziwej informacji w rozumieniu art. 111 kodeksu wyborczego przez uczestnika otwierało Sądowi drogę do rozważenia zasadności środków ochrony, jakich zastosowania domagała się wnioskodawczyni, z których każdy przewidziany został przez cytowany przepis.

Podnieść jednak należało, że zgodnie z art. 316 k.p.c. Sąd obowiązany był mieć za podstawę rozstrzygnięcia stan rzeczy istniejący w chwili zamknięcia rozprawy.

Tymczasem jak wynika z niekwestionowanych przez wnioskodawczynię okoliczności faktycznych uczestnik w dniu 16 maja 2019 roku o godzinie 9.53, a zatem niezwłocznie po odebraniu wezwania na rozprawę w niniejszej sprawie i odpisu wniosku, co miało miejsce o 9.45, zamieścił na swoim profilu na portalu (...)com żądane przez wnioskodawczynię w punkcie 1. wniosku sprostowanie. Co więcej usunął kwestionowany wpis z 11 maja 2019 roku ze swojego profilu. Nadto ze stanowiska zajętego przez uczestnika na rozprawie wynika, iż nie zamierza on wpisu zawierającego sprostowanie usunąć przez okres do dnia wyborów, uczestnik wyraził wręcz gotowość zobowiązania się do tego w ugodzie zawartej z wnioskodawczynią w niniejszej sprawie. Do ugody jednak nie doszło wobec negatywnego stanowiska wnioskodawczyni w tym zakresie.

Uwzględnwszy powyższe Sąd uznał, iż brak było podstaw do uwzględnienia wniosku w zakresie każdego z żądań w nim zawartych.

W ocenie Sądu poprzez zamieszczenie wpisu prostującego o treści żądanej przez wnioskodawczynię, którego techniczna strona w całości odpowiadała wnioskowi, czego dowiódł złożony na rozprawie dokument i oględziny wpisu dokonane na rozprawie w dniu 16 maja 2019 roku, doszło do zadośćuczynienia żądaniu wnioskodawczyni. Zachowanie uczestnika polegające na opublikowaniu sprostowania stanowiło zatem odpowiednie remedium na opublikowany przez uczestnika uprzednio wpis zawierający nieprawdziwą informację. W efekcie żądanie nakazania uczestnikowi zamieszczenia kolejnego sprostowania o tożsamej treści było bezzasadne.

Argumentacja zaś wnioskodawczyni, iż do publikacji wpisu doszło nie w wyniku wydania orzeczenia, lecz z własnej woli uczestnika nie mogła prowadzić do uwzględnienia wniosku. Efekt i cel jakiemu służy niniejsze postępowanie w postaci poinformowania wyborców o nieprawdziwości zamieszczonej przez uczestnika informacji, celem zapewnienia im możliwości oddania głosu wolnego od wpływu nieprawdziwych informacji, został zdaniem Sądu osiągnięty poprzez publikację przez D. R. wpisu w dniu 16 maja 2019 roku, do czego doszło przed zamknięciem rozprawy przez Sąd. W ocenie Sądu poprzez publikację tego sprostowania z własnej woli przez uczestnika zapewniona została ochrona rzetelności procesu wyborczego poprzez umożliwienie podjęcia przez wyborców odpowiedniej i świadomej decyzji na podstawie prawdziwych informacji dotyczących rzeczywistości.

Wnioskodawczyni wskazała wprawdzie, że jej żądanie dotyczyło utrzymania wpisu przez okres od daty wydania postanowienia do dnia 26 maja 2019 roku, to jest do daty wyborów, a zatem samo zamieszczenie sprostowania nie stanowi gwarancji, że wpis na portalu będzie utrzymywany. Niemniej jednak zdaniem Sądu postawa uczestnika prezentowana w toku procesu nie wskazywała na to, by zamierzał on wpis ten usunąć, co więcej deklarował możliwość zobowiązania się do utrzymania wpisu do 26 maja 2019 roku w ugodzie zawartej w niniejszej sprawie. W efekcie okoliczność ta nie mogła to stanowić podstawy do uwzględnienia wniosku i w ten sposób do nałożenia na uczestnika obowiązku publikacji kolejnego sprostowania takiej samej treści.

Niezależnie od tego wskazać należy, iż mimo zmiany okoliczności faktycznych uczestniczka, która była w toku całego postępowania reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, nie dokonała na rozprawie w dniu 16 maja 2019 roku zmiany zawartego w punkcie 1. wniosku żądania, a Sąd będąc związany wnioskiem zgodnie z art. 321 k.p.c. nie był władny dokonywać modyfikacji żądania za wnioskodawczynią. Nakazanie bowiem uczestnikowi utrzymania dokonanego przez niego wpisu na portalu (...)com przez określony we wniosku czas stanowiłoby orzekanie ponad żądanie.

Abstrahując od powyższego, brak było jakichkolwiek podstaw do uwzględnienia żądania publikacji sprostowania przed uprawomocnieniem się wydanego w sprawie orzeczenia – wnioskodawczyni we wniosku żądała zamieszczenia sprostowania w terminie 24 godzin od daty wydania postanowienia w niniejszej sprawie. Li tylko prawomocne postanowienie wydane w trybie wyborczym może podlegać wykonaniu, co znajduje oparcie w brzmieniu art. 111 § 3 i 4 ustawy Kodeks wyborczy.

Zważywszy na powyższe ustalenia i rozważania na uwzględnienie nie zasługiwało również żądanie zakazania uczestnikowi rozpowszechniania nieprawdziwej informacji w zakresie stanu cywilnego wnioskodawczyni, a dokładnie tego, że jest ona (...). Brak było jakichkolwiek podstaw do uznania, iż istnieje realne zagrożenie, że do publikacji takiej nieprawdziwej informacji przez uczestnika w przyszłości będzie dochodziło. Przeciwnie zachowanie uczestnika, który tak poprzez wpis prostujący jak i stanowisko zajęte na rozprawie przyznał nieprawdziwość opublikowanej w dniu 11 maja 2019 roku informacji, wskazuje, iż zagrożenie takie faktycznie nie istnieje. Zastosowanie zatem analizowanego środka ochrony uznać należało za całkowicie zbędne, bezprzedmiotowe.

Sąd oddalił również wniosek w zakresie żądania z punktu 3., to jest o nakazanie uczestnikowi postępowania wpłacenia kwoty 10.000 złotych na rzecz wskazanej we wniosku organizacji (...). Nie sposób było bowiem przyjąć, by roszczenie to znajdowało uzasadnienie w zakresie stopnia naganności dokonanego przez uczestnika naruszenia, czy innych okolicznościach towarzyszących podaniu przez niego nieprawdziwej informacji, uwzględniając również zachowanie uczestnika po powzięciu wiedzy o treści wniosku złożonego w niniejszej sprawie.

A mianowicie Sąd uwzględnił charakter opublikowanej informacji ograniczającej się do wskazania danych osobowych wnioskodawczyni i nieprawdziwej informacji o jej stanie cywilnym oraz do jednozdaniowego komentarza poprzedzającego tę informację o treści „(...)”, a zatem którego treść choć sugerowała hipokryzję, zakłamanie między innymi wnioskodawczyni, to nie miała charakteru szczególnie obraźliwego, zasługującego, z uwagi na formę wypowiedzi i czy użyte w niej sformułowania, na moralne potępienie. Mieć należało na uwadze również, że działanie uczestnika miało charakter jednorazowy, jego wpis nie był publikowany w żadnych innych mediach poza Twitter’em. Uwzględnić należało, także reakcję uczestnika polegającą na usunięciu kwestionowanego wpisu i zamieszczeniu sprostowania o treści żądanej przez wnioskodawczynią, która nastąpiła niezwłocznie po otrzymaniu wezwania na rozprawę z odpisem wniosku. Wystarczającym remedium na działanie uczestnika było zatem w ocenie Sądu dokonanie przez niego z własnej woli publikacji sprostowania na ogólnie dostępnym profilu na portalu (...)com.

Podnoszenie zaś przez wnioskodawczynią faktu, iż kwestionowany wpis uczestnika miał znaczną ilość polubieni czy tak zwanych „podań dalej” nie wskazuje po pierwsze, by wpis ten opuścił portal (...), po drugie zaś skoro profil uczestnika jest obserwowany przez dużą ilość osób- potencjalnych wyborców, zatem z dokonanym przez niego wpisem, w którym przyznaje się do zamieszczenia wpisu zawierającego nieprawdziwą informację i dokonuje jej sprostowania, osoby te również będą mogły się swobodnie zapoznać.

Nałożenie zatem na uczestnika obowiązku zapłacenia wnioskowanej kwoty na rzecz organizacji pożytku publicznego byłoby w świetle okoliczności niniejszej sprawy środkiem ochrony nieadekwatnym do stopnia i charakteru naruszenia, a jednocześnie zbędnym dla osiągnięcia, realizacji celu prewencyjnego.

Sąd mając zatem na względzie cele represyjno - prewencyjne wynikające z dominującego elementu publicznoprawnego regulacji zawartej w art. 111 Kodeksu wyborczego, a służące przede wszystkim zapewnieniu prawidłowości prowadzonej kampanii wyborczej, uznał, że cel ten został osiągnięty poprzez zamieszczenie przez

uczestnika z własnej woli żądanego sprostowania. Zastosowanie środków ochrony wnioskowanych przez A. Z. (1) Sąd uznał zatem za bezprzedmiotowe i niezasadne.

Mając na uwadze powyższe Sąd orzekł jak w postanowieniu z dnia 16 maja 2019 roku.

SSR del. Ewa Suhecka-Bartnik

ZARZĄDZENIE

(...)